

צוואת הריב"ש

א.

צוואה מריב"ש ע"ה להיות תמים בעבודתו יתברך, עבודה תמה.

ועיקר שלא לשכוח הדברים.

ועיקר ללמוד בכל יום שיעור מוסר הן רב והן מעט.

ולראות (א"ע) תמיד לדבק את עצמו במדות טובות והנהגות ישרות, ושלא יניח שום יום מעשיית מצוה הן קלה הן חמורה. וסימנך הוי זהיר במצוה קלה [כבחמורה], פי' זהיר מלשון והמשכילים יזהירו, ר"ל הנשמה תזהיר ותאיר ממצוה קלה כבחמורה, כי רחמנא ליבא בעי:

ב.

שויתי ה' לנגדי תמיד, שויתי לשון השתוות, בכל דבר המאורע הכל שוה אצלו בין בענין שמשבחין [אותו] בני אדם או מבזין אותו, וכן בכל שאר דברים. וכן בכל האכילות בין שאוכל מעדנים בין שאוכל שאר דברים, הכל ישוה בעיניו כיון שהוסר [בוה] היצה"ר ממנו מכל וכל.

וכל דבר שיארע לו יאמר הלא זה הוא מאתו יתברך, ואם בעיניו הגון וכו', וכל כוונתו [יהיה] לשם שמים, אבל מצד עצמו אין חילוק. וזה מדרגה גדולה מאד:

מקבילות ומראה מקומות

א.

לקרי"י סי' קצח (רמו א'); אוה"א פכ, א. עבודה תמה — יומא כד, א. הוי זהיר כו' — אבות פ"ב מ"א. והמשכילים גו' — דניאל יב, ג. רחמנא ליבא בעי — זח"ב קסב, ב; זח"ג רפא, ריש ע"ב; סנהדרין קו, ב.

ב.

לקרי"י סי' קעט; אר"ת סי' רה (סז, א). אוה"א פכ, ב. שויתי גו' — תהלים סז, ח.

צוזאט הריב"ש

ב

ג.

(ובל) [וכן] האדם צריך לעבוד השי"ת בכל כחו [ג"א בחינותיו] שהכל הוא צורך [גבוה], מפני שהשי"ת רוצה שיעבדו אותו בכל האופנים.

והבזונה כי לפעמים אדם הולך ומדבר עם בני אדם ואז אינו יכול ללמוד, וצריך להיות דבוק בהשי"ת [במחשבתו] וליחד יחודים. וכן כשהאדם הולך בדרך ואינו יכול להתפלל וללמוד כדרכו, וצריך לעבוד אותו באופנים אחרים.

ואל יצער את עצמו בזה, כי השי"ת רוצה שיעבדוהו בכל האופנים, פעמים באופן זה ופעמים באופן זה, לכך הודמן לפניו לילך לדרך או לדבר עם בני אדם בכדי לעבוד אותו באופן הב'.

ד.

כלל גדול, גול אל ה' מעשיך ויכוננו מחשבותיך. שכל דבר שיודמן [לו] יחשוב שהוא מאתו יתברך.

ויראה שיבקש מהשי"ת שיזמין לו תמיד מה שהשי"ת יודע שהוא לטובתו, ולא מה שנראה לבני אדם [טובה] על פי שכלו, כי אפשר מה שבעינינו טוב הוא רע לו, רק ישליך הכל, כל עניניו וצרכיו, עליו יתברך [כמ"ש השלך על ה' יהבך]:

ה.

ידבק מחשבתו למעלה, ולא יאכל ולא ישתה יותר מדאי [ולא יענג עצמו] רק להבריא עצמו. ולא יסתכל כלל בעניני עולם הזה, ולא יחשוב

מקבילות ומראה מקומות

ג.

לקו"י סי' קפ. או"ת סי' רה (סז, א). אוה"א פכ, ב.

ד.

לקו"י סי' קפא. או"ת סי' רה (סז, ב). אוה"א פכ, ב.
גול ג' — משלי טז, ג. השלך ג' — תהלים נה, כג.

ה.

לקו"י סי' לה. אוה"א קד, א.

בהם כלל, [רק שישתדל בהסתכלותו בעוה"ז נ ולידי תאוה, וכתוב בע

ויחשוב שהוא מב הדרים בי העולם העליון, ויהיר

וכן לא ישגיח כלל

ואיתא בזהר דע

ויתבודד תמיד ו תמיד

ואד"ל כו' — מנחות והלב מהרהר. עיי' רש"י וסוטה ח, סע"א דאין יצ

לקו"י סי' לו. אוה"א ג' 191 .. זחויא — תי

לקו"י סי' לו. אוה"א ג' איתא בזהר — זח"י גרמיה ושו"י רעותיה תד

לקו"י סי' לח. אוה"א